



INRI

MISSION & F. 1896
SPÄTER - IVE - GLOBE
TAGE AB - 7 AVE 7 - JAHRE 7-40

Hörnstenen

Teologiska institutet i Finland

2/2011

Henrik Perret

11.4.2011



”Anni”

”Anni” är en ung dam. 20 år. Hon har den senaste tiden varit huvudpersonen i många samtal, trots att hon inte själv aktivt har deltagit i dessa.

”Anni” är ”ge inte efter” -kampanjens (Älä lannistu) unga huvudperson, som berättade om sitt eget liv. Hon berättade på en video, som publicerades på nätet, att hon hade levt i ett lesbiskt förhållande med en annan flicka. Hon träffade senare också en annan flicka, som hjälpte henne och en dag frågade henne: får jag be för dig?

Under bönen förvandlades ”Annis” liv. Hon säger att hon ”såg den Helige Ande” och kom till tro. Hon upplevde också att hon inte längre kunde förverkliga sina planer på att igen börja ett nytt förhållande med sin förra flickvän, utan att hon vill leva som Bibeln lär, som hetero.

Nu, ungefär tre år senare, är hon förlovad och förälskad i sin fästman. Hon väntar på att få gifta sig och bilda familj.

”Anni” är inte ”en röst som ropar i öknen”. Tvärtom är hennes röst ganska lågmäld och i god mening anspråkslös. Hon berättar om hur hon fick hjälp genom förbön, hjälp genom Bibeln och av Gud.

Men vad hände sen?

Sex biskopar kritiserade henne. Någon sade att hennes video delvis är sårande och kränkande, en annan biskop sade att hon genom att hon framträdde ”hindrar andra att ställa frågor och att finna annorlunda svar”. Och biskopar understryker att detta inte är vår kyrkas syn. Man får inte tala om förändring och allra minst om att göra bättring. Videon åstadkommer skuld känslor hos andra, hette det.

Men i verkligheten talade inte ”Anni” alls i imperativ, hon krävde inte något av någon, hon berättade vad som hade hänt henne.

Biskopar och ministrar tålde inte detta. Många präster reagerade. Människor skrev ut sig ur kyrkan i stora skaror och ärkebiskopen krävde att kampanjen skulle avbrytas.

Stackars ”Anni”! Hon hade helt spontant sagt, att ”om nu någon mördare kan göra bättring, så kan väl en homo göra det.” Det gav upphov till tidningen Ilta-lehtis löpsedel: ”Rörelserna jämför homon med mördare!” Så tänker ju ingen kristen människa, och det mest sorgliga är att man nog inom Ilta-lehtis redaktion fattar det.

Var och en som vill kan höra vad ”Anni” faktiskt sade. Man kan också fördjupa sig i det material som kampanjen hänvisade till. Även om kampanjen nu är avslutad, finns material kvar (www.nuotta.com/kampanja).

Men detta är inte allt!

I Berghälls finska församling (i Helsingfors) har nästan hela församlingrådet reagerat mot den, man har vägrat bära upp en kollekt till en av arrangörerna bakom kampanjen, även om kollekten är en av de officiella som kyrkostyrelsen fastställt. Och i gudstjänsten kungör prästen en kollekt till en av de andra arrangörerna med kommentaren ”detta är nu en av de organisationer, som hatar homosexuella.”

Om ärkebiskopen hade träffat ”Anni” tre år tidigare, skulle hon ha sagt: ”jag lever i ett lesböförhållande, och jag tror inte på Gud.” Det skulle knappast ha lett till någonting. Men nu när hon hade gått från homosexualitet (eller bisexualitet) till heterosexualitet, var allt annorlunda.

Jag tänker ofta på de familjer, i vilka någon upplever sig som homosexuell. Jag skriver eller talar inte gärna om ämnet, för varje gång man talar om en sakfråga, talar man också konkret om människor.

Men jag kan inte låta bli att denna gång skriva om ”Anni”. Jag har ofta undrat och också bett för henne: hur har hon det idag? Vad tänker hon mitt i allt detta? En ung människa, en ung kvinna, som öppet och ärligt ville berätta om vad som hänt henne, hur hon hade fått hjälp av Gud. Hon hade kommit till tro, hon väntar på att få bilda en familj och få barn, hon upplever att det som hänt henne är mycket gott.

I himlen gläds man: ”Jag säger er: På samma sätt blir det glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig – inte över nittionio rättfärdiga som ingen omvändelse behöver.” (Luk. 15:7).



Bild: Hannu Korpela

Men kyrkan är inte glad, åtminstone inte kyrkans ledning. Inte heller många präster, och inte några ministrar.

”Anni” har gjort oss en stor tjänst.

Först och främst har hon uppmuntrat oss, Kristi kyrka har fått en ny medlem. Hon har lärt känna Jesus, kommit till tro.

För det andra har hon utan att ha avsett det avslöjat, att kyrkans lära om homosexualiteten har förändrats. Bibeln problematiserar inte enligt min mening homosexualiteten, inte heller vänskap mellan personer av samma kön. Men Bibeln avvisar entydigt och tydligt homotik, liksom också utomäktenskapliga förhållanden och mycket annat. Bibeln talar nog mycket mera om heterosexuella än om homosexuella. Kyrkans syn på vad som är synd har förändrats, även om inga officiella beslut har fattats om detta!

”Anni” har också omedvetet visat, att det finns vissa ämnen som man inte får tala om. Först kommer ett försynt krav: ge

oss litet utrymme, låt oss få vara någons! Det andra skedet kommer med kraven på att få en jämställd och jämbördig ställning. Det tredje skedet är nolltolerans gentemot andra uppfattningar. Så har det också gått med denna fråga. Först ville man bara ha ett erkännande, vi människor är olika. Tolerera mångfalden. Sedan vill man ha "lika rättigheter för alla par". Och nu ser man redan det tredje skedet komma: man får inte längre tala om den traditionella familjen, det är minst sagt sårande och diskriminerande.

I Sverige hade man för ett par år sedan en kampanj, där man på olika affischer bara skrev orden "mamma, pappa, barn". Det ledde till fruktansvärda reaktkoner och också till disciplinsstörningar.

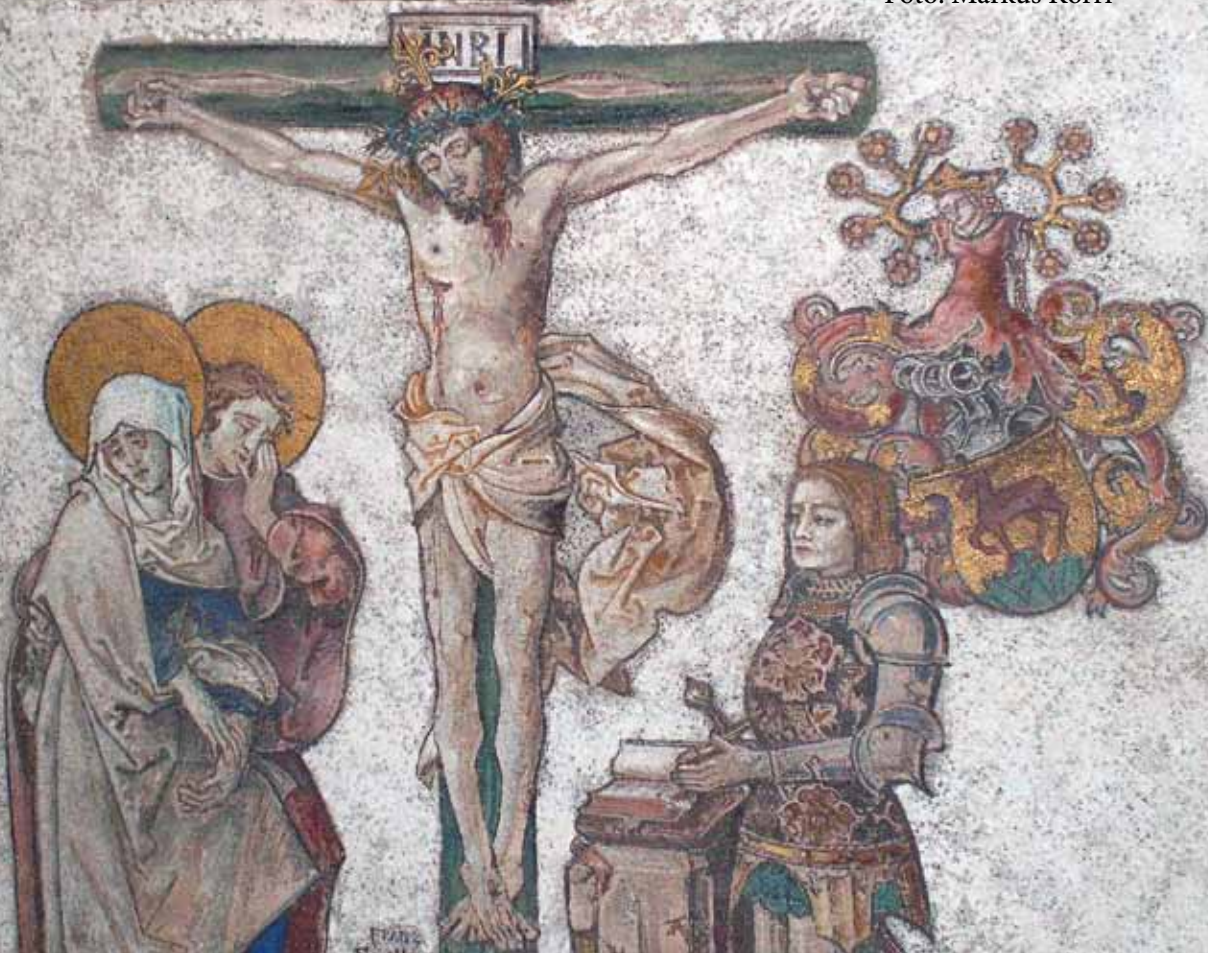
Men "Anni" har också lärt oss, att bönen är en mäktig kraft. Den är en möjlig-

het. Man behöver inte tala om för Gud vad Han skall göra. Men man får tala med Gud om allt. Allt får man önska.

Men "Anni" har också visat att vi måste tala försiktigt om människors problem. Människan, och särskilt en ung människa, är känslig, hon tål inte allt. Just den kristna kyrkan, församlingarna, gemenskaperna, skall vara platser där man skall kunna – och vilja – möta människan som människa. Och tillsammans med den Store Läkaren besöka hans mottagning. Vi har alla mycket att berätta.

Om du "Anni" någon gång läser detta (eller om någon, som känner henne, gör det, så hälsa "Anni"), så skall du veta att du har tusentals vänner, som med stor glädje har hört dig berätta om ditt liv, som ber för dig och önskar dig Guds välsignelse genom hela livet!

Foto: Markus Korri



För Dig...

Heini Junkkaala har skrivit en mycket uppmärksammad pjäs, som går på Nationalteatern i Helsingfors och som heter "Kristi brud" (Kristuksen morsian). I pjäsen finns en scen, där man ropar: "Kristus dog för de heterosexuella, Kristus dog för de heterosexuella."

Orden har stannat i mitt minne. Hon menar säkert allvar. Orden uttrycker nog inte vad hon tänker, utan vad hon har upplevt, erfarit, märkt och "hört": det är det budskapet som förkunnas.

Hennes "rop" väcker positiva känslor hos mig. Sådär just inför påsken känns det extra inträngande. Och det känns fel helt enkelt. Så lär ju inte kyrkan, men så upplever man det.

Medan man hör många selektiva rop – typ "vem eller vilka hör inte med" – kommer instiftelseorden i Herrens Heliga Nattvard nära. Orden talar. "För dig utgiven, för dig utgjutet."

För Dig. Inga tillägg. För dig – påsk! För dig – Jesu död på korset, för dig uppstod Jesus. För dig: Herrens Heliga Nattvard.

För Dig. Det är grunden för allt. Det är påskens budskap, klippan.

Men det förpliktar oss också. Ingen får utestängas från nåden, ingen får avvisas eller föraktas. Den som förnekar nåden för andra hamnar snart själv i mycket stora svårigheter. Nåd är inget man förtjänar, nåden är Guds gåva till alla människor. Och nåden kallar oss till att vända om och tro på Kristus.

För Dig, säger Jesus. Också denna påsk. Också Du hör till dem, för vilken Jesus gav sig själv, sitt liv, sitt allt, som han dog för och uppstod för på den tredje dagen. "Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade. Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg, men all vår skuld lade HERREN på honom." Jes. 53:5, 6

Teologiska institutet i Finland önskar alla STI:s vänner och Hörnstenens läsare en Välsignad Påsk!

Henrik Perret

En vuxen studerar för livet

”Gud är dårars beskyddare, alltid finns det en egen liten plats någonstans”, är barn- och familjearbetaren Aija Auréns motto.

Essi Tuomala

Aija Aurén har föregående kväll återvänt från en gruppresa till Israel, som hon ledde tillsammans med sin man – som så många gånger tidigare.

- Jag återvänder alltid gärna till Israel, småler Aurén utan några som helst tecken på trötthet.

Familjen Aurén har också erfarenheter av en längre tids vistelse i Det heliga landet.

- Vi bodde två år i Israel på 1990-talet när min man verkade som präst vid den finländska FN-bataljonen, berättar Aija Aurén.

Under åren som gått har många av Israels platser ur den bibliska historien blivit kära för Aija Aurén. Hon känner sig privilegierad när hon får visa dem också för andra.

- Klagomuren är för mig en av de mest betydelsefulla. Det är en svindlande tanke att det en gång funnits ett tempel på den platsen. Även om det är en judisk plats, har den stor betydelse för oss kristna, för kristendomens rötter finns i judendomen, funderar Aurén.

Ansvar redan som ung

Aija Aurén har i sina stödtrupper en bedjande mormor. Som barn gick hon i kyrkan med sin mormor och hörde hur hon berättade om bönen.

- Jag kom till tro som 13-åring. I min hemförsamling i Nakkila fanns ett mycket aktivt ungdomsarbete på den tiden och i min skola fanns det en bönegrupp, berättar hon.

Efter skriftskolan blev Aurén aktiv och började ta ansvar i församlingen.

- Jag har arbetat med barnarbete i över 30 år, säger hon skrattande.

- Jag började hålla skriftskola redan som ung. Vi ungdomar deltog i ungdomskvällar och bibelkretsar och reste till Finnska bibelinstitutets adventsamlingar.

I sin församling hittade hon också i tillägg till allt det andliga goda sin blivande make, som läste till präst.

- Efter att vi hade gift oss var min man ungdomspräst i vår hemförsamling Kankaanpää och familjen deltog i församlingens mångsidiga verksamhet. Också familjelägren i Vuokatinranta blev bekanta för oss, berättar Aurén, som utbildat sig till

barntädgårdslärare, vuxenutbildare och kyrkans barnarbetsledare.

Aija Aurén konstaterar att hon är mera familjecentrerad än sin åldersgrupps människor i allmänhet. Hon gläder sig över att alla i familjen delar samma tro.

- Alla våra fyra barn är troende och bär ansvar i sina sammanhang, berättar hon.

En vuxenstuderandes hektiska vardag

Dörrarna till teologiska fakulteten öppnades för Aija Aurén redan samma vår hon skrev studenten, men hon påbörjade studierna först tjugo år senare, som barntädgårdslärare med familj.

- Eftersom min man är präst, har jag från sidan följt med det teologiska samtalet redan under flera decennier. Jag ville ändå själv ta reda på om det som sägs om undervisningen vid den teologiska fakulteten stämmer.

En vuxenstuderande eller en som utbildar sig till sitt andra yrke är ingen främ-

mande fågel i fakulteten.

- Studerande i olika ålder är en rikedom. Vi har en fin växelverkan mellan olika studerande. Att studera som vuxen har sina fördelar, tyngdpunkten ligger inte längre i prestationen, utan man studerar för livet och jag kan dra nytta av mina erfarenheter i livet.

STI är för Aija Aurén en plats där man får andas.

- Här får man bibelundervisning, som jag kan skriva under. Ca kl 14 varje dag får man sätta sig ner och nollställa allt vid den daglig andakten, där försöker jag vara så ofta jag kan, säger hon och småler.

Kallad till familjearbete

Aija Aurén skriver sin graduavhandling om religionspedagogik. Dessutom arbetar hon med en annan gradu i pedagogik.

- Jag är i kläm mellan två graduavhandlingar, småler hon ironiskt.

- Jag hoppas att mina teologiska studier är till nytta i mitt yrke. Jag vill också i fortsättningen arbeta som familjearbetare. Jag upplever att jag är kallad till det av Gud.

För Aurén är det viktigt att församlingarnas familjearbete bygger på Bibeln.

- Styrkan i kyrkans barnarbete är dess metoder och yttre förutsättningar, men innehållsmässigt är det så tunt, att det inte bär. När människor får del av väckelsen söker de sitt andliga hem på annat håll.

- Man skall kunna möta människor och de borde få möjlighet att också själva vara aktiva. Att förena individualitet och gemenskap är en svår utmaningen, funderar Aurén.

- Traditioner kan man alltid förstå på ett nytt sätt, men Bibeln kan aldrig förändras, säger hon.



Efter studierna kallar missionsarbetet

Senaste sommar 2010 var vi tillsammans med om en Medelhavsaktion i Nordafrika. Vi fick gå med ryggsäck på ryggen från stad till stad och söka efter tillfälle att träffa lokalbefolkningen och berätta för dem om Jesus. Vår resa var jobbig och på samma gång givande. Vi fick se hur Gud bär oss och leder våra steg, när vi går i bön och söker hans vilja. Gud har gett sin missionsbefallning att gå ut i hela världen och berätta att Jesus har försonat våra synder på korsets trä. Den som tror på det och tar emot det får evigt liv. Varje människa skulle ha möjlighet att höra evangeliet

på ett förståeligt sätt åtminstone en gång i livet. I detta arbete vill vi vara tillsammans som familj.

Under förra hösten har vår blick hela tiden varit riktad mot framtiden. Senaste sommars aktion i Nordafrika styrkte vår kallelse att fara ut till missionsarbete bland människor, som man inte ännu har kunnat nå. Gud har lagt en vilja på vårt hjärta att berätta om Honom för muslimer. Just i muslimska länder finns det mest sådana människor som aldrig har hört evangeliet. Bland dem finns också det lägsta antalet missionärer.

Efter vår aktion bad vi mycket och

funderade över vart Gud ville sända oss. Nu efter all bön och allt sökande skall vi flytta till England, till Birmingham, utsända av Operation Mobilisation och Folkmissionen för att börja arbeta bland muslimska invandrare. Vi tänkte att om Gud vill leda oss till den muslimska världen, så är England en lämplig plats att börja arbetet.

I Birmingham arbetar man med OM:s arbetsform "Life Hope" och man strävar efter att nå på området bosatta muslimer. De muslimer, som bor i regionen, har invandrat från Pakistan och Bangladesh. I huvudsak arbetar vi med ungdomar. Vi håller klubbar för pojkar och flickor, och dessutom mammabarn grupper. Vi har också bokbord och är med om uppsökande "från dörr till dörr" verksamhet. Allt detta kommer att vara en utmaning och i början är det säkert svårt, men vi tror, att om Gud vill kalla oss till sitt arbete, så ger Han oss kraft och utrustning för det.

"Tacka HERREN, åkalla hans namn, gör hans gärningar kända bland folken. Förkunna att hans namn är upphöjt. 5 Lovsjung HERREN, ty han har gjort härliga ting. Låt detta bli känt över hela jorden." Jes. 12:4,5.

Markus & Heidi Alajoki



SKA DU BÖRJA STUDERA TEOLOGI?

Förbered dig för inträdesförhör i teologiska fakulteten (i Helsingfors) på **Bibelinstitutet i Grankulla 3-6.5.**

Prepkursen är avsedd för dem som söker in till Teologiska fakulteten i Helsingfors. På kursen behandlas den litteratur som skall tenteras vid inträdesförhören, utvecklar läs och svarsteknik i ämnet och utreds de problemområden som berör de teologiska studierna. Bekanta dig med kursprogrammet under adress **www.sro.fi. Anmälningar senast 26.4.**

Kursavgift: 95 €. Mot tilläggsavgift möjlighet till logi och mat.

Arr. Finska Bibelinstitutet, Finlands Ev.luth. Student- och Skolungdomsmission, Teologiska institutet i Finland.

Tilläggsinformation och anmälan:
Finska Bibelinstitutet (Suomen Raamattuopisto),
Helsingforsvägen 10, 02700 GRANKULLA.

info@sro.fi.

Tel (09) 512 3910.

P.S. Du som skall börja i Åbo,
kontakta fakulteten!



**Teologiska institutets
i Finland stadgeenliga**

VÅRMÖTE

**hålls onsdagen den 27 april
2011 kl. 17 på STI.**

**Behandlas årsberättelse och
bokslut för år 2010.**

**Beslutanderätt har medlems-
organisationernas representanter,
men alla understödande med-
lemmar är välkomna.**

År 2010 i statistikens ljus

Årsberättelsen jämte bokslut för senaste år har godkänts i STI:s styrelse, och revisionen har ägt rum. Handlingarna behandlas ännu på vårmötet i slutet av april.

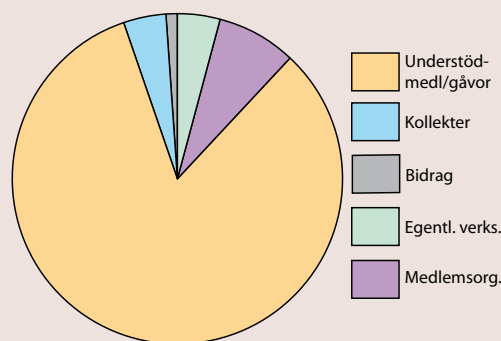
I slutet av året hade STI 2682 **understöddade medlemmar**. De understöddade medlemmarnas antal har under flera år varit ungefär detsamma, det är ungefär lika många nya medlemmar som ansluter sig som det är gamla medlemmar som avlägsnas från registret (bl.a dödsfall och 5 år under vilka understödsavgift inte betalats).

Räkenskapsperiodens överskott var efter avskrivningar 512 €, vi fick alltså ännu en gång tacksamt konstatera hur Gud har haft omsorg om STI:s arbete genom Er understöddade medlemmar.

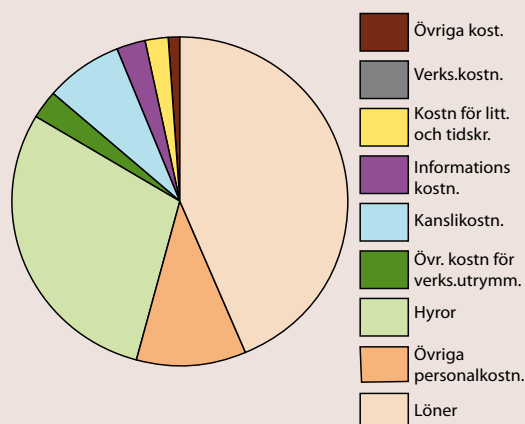
Under studieåret 2009–2010 besöktes STI:s lektioner av 193 personer, av vilka hälften var studerande från de sex senaste åren och andra hälften antingen studerande som börjat sina studier före år 2003 eller andra personer som varit intresserade av STI:s föreläsningar. Av studerande var 2/3 män och 1/3 kvinnor.

Som **föreläsare** medverkade 38 sakkännare inom sitt gebit.

INKOMSTER 2010



KOSTNADER 2010



VÄLKOMMEN TILL DISPUTATIONSTILLFÄLLE

STI:s forskare, docent Timo Eskola, disputerar för fil. doktorsgraden i början av juni. Välkommen med på en offentlig disputation i Helsingfors universitets huvudbyggnad. Disputationen äger rum i Lilla festsalen, fredagen den 3 juni 2011 kl. 10.

Avhandlingen i allmän litteraturvetenskap behandlar Jesusromaner. Opponent är prof. Suzanne Keen från USA, och tillfället hålls på engelska.

KOMMANDE PROGRAM

- 9–11.9. Kyrkhelgen i Karleby
14–15.10. Esse, Bibelns röda tråd
7.11. SLEF ungd Trädiss

Bibelns röda tråd, våren 2012 prioriteras svenskspråkiga kurser

- 27–28.1. Matteus frs, Helsingfors
10–11.2. fortsättningskurs i Larsmo

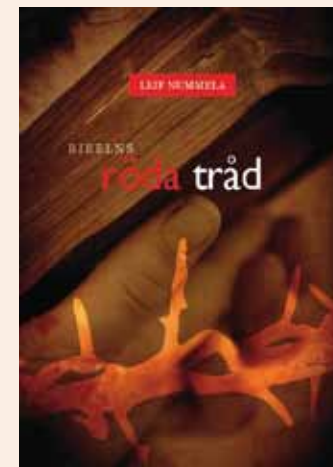
En resa genom Bibeln på ett dygn. Vill Du ha grundligare kunskap på ett lättsmält sätt, läs Leif Nummela bok med samma namn.

Leif Nummela går igenom Bibelns alla böcker och pekar på den röda tråden i hela Bibeln: "Allt måste uppfyllas som är skrivet om mig i Mose lag, hos profeterna och i psalmerna." (Luk. 24:44)

Bibelns röda tråd är Jesus Kristus! Kom med på kursen, läs boken, så får Du göra samma upptäckt som Filippus, en av Jesu lärjungar: "Den som Mose har skrivit om i lagen och som profeterna har skrivit om, honom har vi funnit, Jesus, Josefs son, från Nasaret." (Joh. 1:45)

Boken kan beställas från www.nettikirjakauppa.com eller per telefon (019) 779 2307.

Kontakta Leif Nummela eller Henrik Perret: leif.nummela@uusitie.com, henrik.perret@sti.fi



TEOLOGISKA INSTITUTET I FINLAND

Adressen: Kajsaniemigatan 13 A 4. vån.
00100 Helsingfors

Telefon 09 668 9550

Fax 09 6689 5555

E-post: sti@sti.fi
fornamn.efternamn@sti.fi

Hemsida www.sti.fi

Bank Sampo 800011-564245
FI7480001100564245
DABAFIHH

Annställda
generalsekr. Henrik Perret (gsm 040 172 3838)
forskare Timo Eskola (hem 019 722 702)
sekreterare Kirsi Sell (hem 09 505 1796)

Teologiskt forsknings- och skolningscentrum.
Församlingsbesök, lektioner, bibliotek och läsesal.

Öppet under perioderna kl. 9–19

Finansierat av frivilliga bidrag. Medlemsavgift för understöddade medlemmar: 35 €/år (studerande 10 €, kollektiv 100 €). Bokgåvor, understöd och testamenten mottas med tacksamhet.

Publicerar den teologiska tidskriften *Iustitia*. Informationsbladet *Hörnstenen* (*Kulmakivi*) sänds till understöddade medlemmar.

Styrelsens ordförande
verksamhetsledare Timo Junkkaala

Medlemsorganisationer
Missionsföreningen Såningsmannen, Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys (Bedjarrörelsen i Västra Finland), Finlands ev.luth. Student- och Skolungsmission, Radiomissionsorganisationen Budbärarn, Finlands ev.luth. Folkmission, Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys, Finska Bibelinstitutet, Sv. Luth. Evangeliföreningen i Finland

Tryckeri Kirjapaino Hermes Oy

TEOLOGISKA
INSTITUTET I FINLAND
Kajsaniemigatan 13 A
00100 HELSINGFORS



Hör hur fågelropen höjs!
Hav och strand sig gläder.
Se, hur mark och träd tar på
sina sommarkläder.
Genom tjäle, köld och
död
Tränger solens eld
och glöd.
Det är påsk på jorden.

A. Frostensson (psalm 536 v. 2)

Framsida: Markus Korri
Baksida: Hilpi Jenu